

државне власти. Сама држава је дефинисана као уставна, парламентарна и наследна монархија са службеним језиком српско-хрватско-словеначким, што је била чисто политичка фикција јер такав језик не постоји пошто постоје или само српски или хрватски или словеначки језик. Оваквом фикцијом је желео да се нагласи равноправни третман сва три конститутивна дела у свему, па и питању језика, што је било погрешно и немогуће. Према томе не постоји један такав троимени језик, већ свакако српски и хрватски језик, односно језик сваког племена па зато цртица између речи српски-хрватски-словеначки не доводи до збира већ до њиховог изједначавања. У складу с прокламованим националним троименим јединством, Устав је гарантовао и правну једнакост грађана пред законом и искључио сваки облик неравноправности по ма ком основу. У организацији власти Видовдански устав је утврдио и спровео начело поделе власти у том смислу да законодавну власт врше краљ и Народна скупштина заједно, управну власт краљ преко одговорних министара, док је судска власт поверена судовима које је постављао краљ и који су били независни у свом раду, везани само за закон. Иако је прокламована као парламентарна монархија, по Уставу су постојала бројна ограничења и деформације парламентаризма као последица јаких овлашћења и ингеренција краља, његове јаке и централне уставне позиције, његовог положаја самог центра власти. Као и други монарси, и краљ државе СХС је био неприкосновен и ослобођен сваке одговорности, како кривичне тако и политичке и сваке друге, па тако није могао да буде оптужен за инкриминисана дела која учини. Као законодавни фактор, краљ је располагао правом законодавне иницијативе као и правом да потврђује и проглашава законе, а према Народној скупштини да је сазива у редовни и ванредни сазив, закључује њене седнице и распушта је, чиме је битно утицао на законодавну власт јер ју је својим радњама стављао у покрет. У судској власти краљ је давао амнестију и помиловање, постављао судије као што се и судило у његово име, а као шеф извршне (управне) власти је представљао земљу, закључивао уговоре, постављао државне службенике и министре, давао одликовања, оглашавао рат и закључивао мир а био је и врховни заповедник војске. По Уставу краљевску власт је вршило Намесништво за време краљевог малолетства или када је трајно душевно или телесно болестан, с тим да је у држави владала династија Карађорђевић на челу са Петром I кога наслеђује престолонаследник Александар и његово законито мушко потомство по реду прворођења. Парламентаризам је од почетка био деформисан јер је, супротно његовом духу, министре именовао краљ па тако нису произишавали из парламентарне већине. Иако су министри